Struktúra alapú modellezés

Hibatűrő Rendszerek Kutatócsoport

2017

Tartalomjegyzék

1.	A strukturális modellezés al-		5.	. Gyakorlati alkalmazások	19
	kalmazásai 1.1. Hálózatok	2 2		5.1. Számítógéphálózat modellezése	19
	1.2. Hierarchikus rendszerek .	5		5.2. Grafikus felhasználói felület	20
	1.3. Tulajdonságok	6	c	Öfl-14-	กา
	1.4. Típusok	8	о.	. Összefoglalás	2 1
2.	A strukturális modellezés el-		7.	. Kitekintés: technológiák és technikák*	2]
	mélete	11		7.1. Technológiák	2
	2.1. Tulajdonságmodell2.2. Gráfmodellek	12 13		7.2. Haladó strukturális modellezési technikák	23
	2.3. Hierarchia	15		7.3. Struktúramodellező eszközök és vizualizáció	23
3.	Nézetek	15			
	3.1. Szűrt nézet	15	8.	. Elméleti kitekintés*	24
	3.2. Vetített nézet	17		8.1. Bináris relációk tulajdon- ságai	2
4.	Strukturális modellezési technikák	18	9.	. Ajánlott irodalom	25
	4.1. Hierarchia modellezése	18	Iro	rodalomjegyzék	28

Bevezetés

Hogyan épül fel egy rendszer? Milyen részekre bontható és ezek között milyen kapcsolat van? Ahhoz, hogy a rendszerünkkel kapcsolatos problémákat megválaszoljuk, fontos, hogy ezekre a kérdésekre tudjuk a választ. Ebben a fejezetben az egyes rendszerek struktúrájának jellemzésével foglalkozunk. Bemutatjuk a strukturális modellezés motivációját, a leggyakrabban alkalmazott formalizmusokat és azok matematikai alapjait.

1. A strukturális modellezés alkalmazásai

Mind a természetben, mind az ember alkotta rendszerekben fellelhetők bizonyos szabályszerűségek: egyesek a rendszer elemei közötti kapcsolatokat, míg mások magukat az elemeket jellemzik. Bár sok mindenben eltér egy közlekedési hálózat, egy számítógép-hálózat, egy épület vagy egy város felépítése, a strukturális modellezés eszköztárával olyan "nyelvet" kapunk, amivel ezeket hasonlóan modellezhetjük.

1.1. Hálózatok

Egy rendszert gyakran úgy jellemezhetünk a legjobban, ha bizonyos elemeit megkülönböztetjük és leírjuk az ezek közötti *kapcsolatokat*.

Példa. Egy nagyváros közlekedése az autóutak és sínhálózatok, a százezernyi járműnek és a rajta utazó embereknek szövevényes rendszere. A közlekedők folyamatosan mozgása mellett az infrastruktúra is rendszeresen változik a különböző fejlesztések, átalakítások és karbantartások miatt.

Egy ilyen rendszer precíz modellezése lehetetlen vállalkozás lenne, ezért helyette tipikusan olyan absztrakciókkal dolgozunk, amik az adott probléma megoldásához szükséges információkat tartalmazzák. Például az útvonalkereső alkalmazások ismerik a helyi tömegközlekedés járatait és segítséget nyújtanak abban, hogy az indulási pontunktól a célállomásig közlekedő járműveket és a közöttük lehetséges átszállásokat listázzák.

Vizsgáljuk meg például Budapest metróhálózatát! Az egyszerűség kedvéért a példában a hálózatnak csak a Nagykörúton belüli részével foglalkozunk.

A metróhálózat egyszerűsített térképe az 1(a) ábrán látható. A térképből is látható, hogy a hálózat könnyen ábrázolható egy gráffal, ahol a gráf minden csomópontja egy-egy metróállomást jelöl. A csomópontok címkéje a metrómegálló neve. Két csomópont között akkor fut él, ha a két megálló közvetlenül össze van kötve metróval (azaz nincs közöttük másik megálló). A metróhálózatot modellező gráf az 1(b) ábrán látható.

térképe [6] zolva

1. ábra. Budapest metróhálózata a Nagykörúton belül

A modellünk segítségével választ kaphatunk például a következő kérdésekre:

Milyen megállók érhetők el a Vörösmarty térről indulva?
 Vizsgáljuk meg, hogy a Vörösmarty teret reprezentáló csomópontból kiindulva milyen csomópontok érhetők el. Ehhez elemi gráfbejáró algoritmusok használunk.

 $\bf Megjegyzés.$ Elemi útkereső algoritmusok pl. a sz'eless'egi~keres'es vagy m'elys'egi~keres'es.

2. Legalább hány megállót kell utaznunk a Kossuth Lajos tér és a Kálvin tér között?

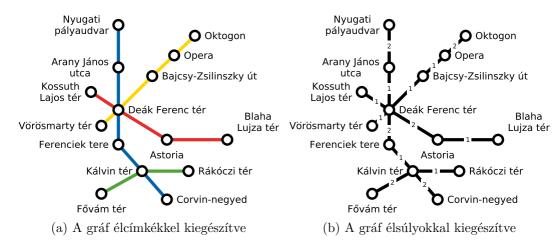
A legrövidebb utat szintén kereséssel határozhatjuk meg.

Megjegyzés. Például egy szélességi kereséssel.

Vannak azonban olyan metróközlekedéssel kapcsolatos kérdések, amelyek megválaszolásához a modell nem tartalmaz elég információt:

- 1. Milyen megállók érhetők el a Fővám térről indulva legfeljebb egy átszállással?
- 2. A menetrend szerint $h\acute{a}ny$ percig tart az út a Kossuth Lajos tér és az Astoria között?

Ezeknek a kérdéseknek megválaszolásához egészítsük ki a gráfot! Az első kérdéshez szükséges, hogy az egyes metróvonalakat meg tudjuk különböztetni, amit például az élek címkézésével érhetünk el. A 2(a) ábrán színekkel jelöltük a különböző élcímkéket. Induljunk ki a Fővám térről: átszállás nélkül a Kálvin tér és a Rákóczi tér megállókat érhetjük el, míg egy átszállással elérhetjük az M3-as metró vonalán található megállókat is.

2. ábra. A metróhálózatot ábrázoló gráf kiterjesztései

A második kérdés megválaszolásához az egyes megállók közötti utazási időt kell jellemeznünk. Ehhez vegyünk fel *élsúlyokat* a gráfba. A 2(b) ábrán élsúlyokkal jelöltük az egyes megállók között menetidőt. Ezek ismeretében meghatározható a Kossuth Lajos tér és a Kálvin tér közötti út menetrend szerinti időtartama. Ez a modell arra is alkalmas, hogy meghatározzuk a legrövidebb utat a két csomópont között, például a *Dijkstra algoritmus* segítségével.

Példa. Melyik metróvonalak között tudunk átszállni? A kérdésre választ kaphatunk a fenti modell segítségével. Nagyméretű hálózat esetén azonban már sokáig tarthat a válasz meghatározása, ezért érdemes olyan modellt készíteni, ami a válaszhoz nem szükséges részeket *absztrahálja*.

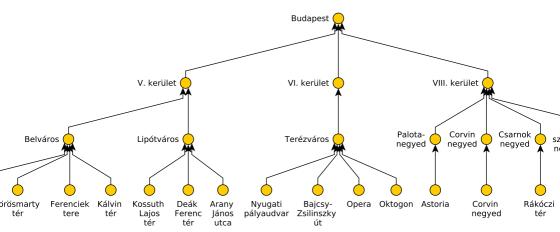
3. ábra. Átszállási lehetőségek a metróvonalak között a Nagykörúton belül

A 3. ábrán látható modellből azonnal kiderül, hogy mely metróvonalak között van átszállási lehetőség. A modell segítségével tehát hatékonyabban tudunk válaszolni erre a kérdésre, de a korábbi kérdésekhez szükséges információt elvesztettük az absztrakció során.

A közlekedési hálózathoz hasonlóan sok rendszer jól modellezhető gráffal: az élőlények táplálkozási lánca, a közösségi hálók, az úthálózat, telekommunikációs hálózatok stb.

1.2. Hierarchikus rendszerek

Példa. Budapestnek 23 kerülete van, amelyek további városrészekből állnak. Melyik városrészben van az Opera metrómegállója? Melyik városrészben van a legtöbb metrómegálló? Ezekhez hasonló kérdésekre úgy tudunk hatékonyan válaszolni, ha készítünk egy *hierarchikus modellt* a problémáról.

4. ábra. Budapest kerületei, városrészei és metrómegállói (részleges modell)

Készítsünk modellt, amely ábrázolja Budapest, a kerületek, a városrészek és a metrómegállók viszonyát! A 4. ábra modellje négy szintet tartalmaz:

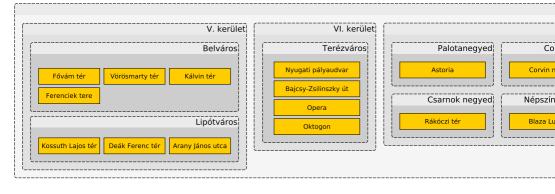
- 1. A hierarchia legfelső szintjén Budapest szerepel.
- 2. A második szinten a város kerületei találhatók.
- 3. A harmadik szinten az egyes városrészek vannak.
- 4. A negyedik szinten a metrómegállók találhatók.

Látható, hogy a hierarchikus modellt is ábrázolhatjuk gráfként. A csomópontok a modell különböző szintű elemeit reprezentálják, míg az élek a *része* viszonyt fejezik ki, például az Opera megálló a VI. kerület része. A gráf *gyökér csomópontja* a hierarchiában legmagasabban szereplő elem, Budapest.

Amennyiben egy rendszert hierarchikusan részekre bontunk, nem fordulhat elő, hogy egy elem tartalmazza a szülő elemét, ezért a hierarchikus modelleket reprezentáló gráfok körmentesek. A gyökér elemet leszámítva minden elemnek van szülője, tehát a gráf összefüggő is, így a hierarchikus modellek gráfjai egyúttal fák.

Megjegyzés. A fa struktúrában a gráf élei *explicit módon* jelölik a tartalmazási hierarchiát. A gyakorlatban nem mindig jelenítjük meg explicit módon a tartalmazási viszonyokat.

A tartalmazási hierarchia ábrázolható a tartalmazási viszonyok $implicit\ megjelenít$ ésével is:

5. ábra. A tartalmazási viszonyok implicit módon jelölve

Az 5. ábrán egy olyan diagramot látunk, amelyben az egyes síkidomok közötti bennfoglaló ábrázolása reprezentálja a modellben szereplő tartalmazási viszonyt.

Láthattuk tehát, hogy mind a modellelemek közötti kapcsolat, mind a modellhierarchia hatékonyan ábrázolható gráfként. A 6. ábrán látható modell a 2(a) és a 4. ábrákon található metróhálózatot és a területek hierarchiáját is tartalmazza.

1.3. Tulajdonságok

Példa. A közlekedési vállalat üzemen kívüli járművei telephelyeken parkolnak és itt végzik rajtuk a szükséges karbantartásokat. A metrók telephelyeinek neve metró járműtelep, a buszoké az autóbuszgarázs.

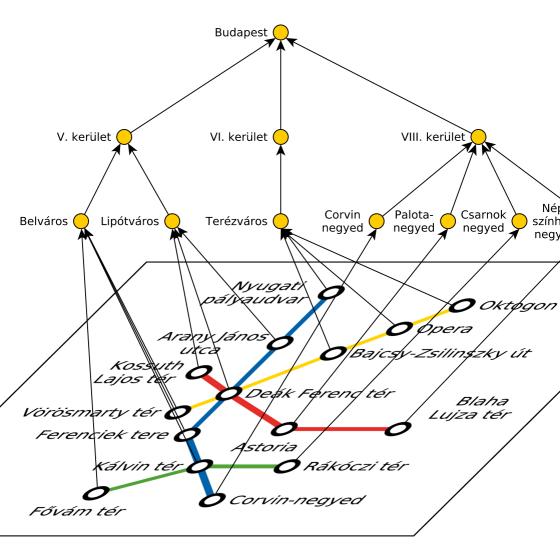
Mennyi üzemanyag tárolható a legnagyobb autóbusz garázsban? Milyen hosszú a Kőér utcai metró járműtelep vágányhálózata? Ezek a kérdések a modellünk elemeinek tulajdonságaival kapcsolatban merülnek fel. Építsünk modellt a problémára!

A telephelyeket például az alábbi modellel írhatjuk le:

-		1 -1/	f 1 : : :	1		
	$azonos ít\'o$	netyszin	$funkci extit{o}$	карасиаѕ	vaganynossz	max. üzemany
	T1	Mexikói út	metró járműtelep	24	8 500 m	
	T2	Kőér utcai	metró járműtelep	60	16 512 m	
	Т3	Cinkota	autóbuszgarázs	265		250 000 lit
	T4	Kelenföld	autóbuszgarázs	322		200 000 lit

1. táblázat. A BKK telephelyei (részleges modell)

A modellünk elemei a táblázat sorai. A táblázat fejlécében definiált tulajdonságokból (pl. helyszín, vágányhossz) az egyes modellelemek eltérő értékeket vehetnek

6. ábra. Budapest metróhálózata és a városrészek, kerületek hierarchiája

fel. Látható, hogy a táblázatnak nem minden celláját töltöttük ki, mivel az egyes jellemzők nincsenek mindenhol értelmezve.

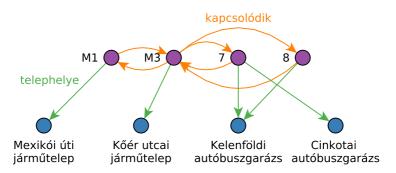
Megfigyelhetjük azonban, hogy az azonos funkcióval rendelkező modellelemek azonos tulajdonságokra vesznek fel értéket. Mindkét típusú telephelynek van azonosító, helyszín, funkció és kapacitás attribútuma. Az autóbuszgarázs esetén a max. üzemanyag, a metró járműtelep esetében a vágányhossz attribútumot rögzítjük.

1.4. Típusok

Az 1. táblázatban láthattuk, hogy a funkció jellemzővel megkülönböztethetjük az egyes a telephelyeket. Ha a funkció jellemzőt a modellelemek típusának tekintjük, akkor úgy is fogalmazhatunk, hogy a vágányhossz jellemző csak a metró járműtelep típusú elemekre értelmezett, a max. üzemanyag jellemző csak az autóbuszgarázs típusra. A típusokat felhasználhatjuk a gráfok jellemzésére is.

Példa. A korábbi metróhálózatot szeretnénk kiegészíteni a buszhálózatra vonatkozó információval. Szeretnénk tárolni azt is, hogy az egyes vonalakon közlekedő járművek melyik telephelyen parkolnak. Az autóbuszvonalon közlekedő járművek autóbuszgarázsban, a metróvonalon közlekedő járművek metró járműtelepen parkolnak.

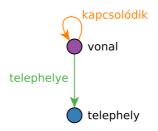
Készítsünk egy példánygráfot, amelyen ábrázoljuk az M1 és M3-as metróvonal, valamint a 7-es és a 8-as buszvonalak kapcsolódásait (kapcsolódik) élek, valamint azt, hogy az egyes vonalak melyik telephelyhez tartoznak (telephelye) élek.

7. ábra. Közlekedési vonalak és telephelyek

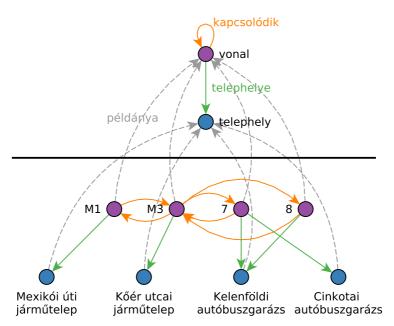
A példánygráfot követve a problémához tartozó *típusgráfban* meg kell jelennie a *vonal* és a *telephely* fogalmaknak. Az egyes vonalak kapcsolódhatnak egymáshoz a *kapcsolódik* él mentén, míg a vonal telephelyét a *telephelye* él jelzi.

 $\mathbf{Megjegyz}$ és. Az egyes telephelyek tulajdonságait nem ábrázoltuk az ábrán.

8. ábra. Közlekedési vonalak és telephelyek típusgráfja

A példánygráfot és a típusgráfot egy gráfban is jelölhetjük. Ekkor az egyes példányok és a típusok között egy *példánya* él fut.

9. ábra. Közlekedési vonalak és telephelyek példány- és típusgráfja

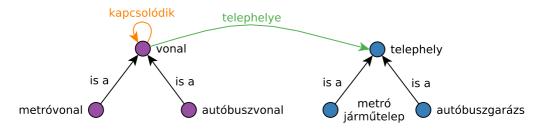
A 10. ábra bemutatja a problémához tartozó *típushierarchiát*. A típushierarchia egy hierarchikus modell, amely az egyes típusok leszármazási (*is a*) viszonyait ábrázolja.

10. ábra. Közlekedési vonalak és telephelyek típushierarchiája

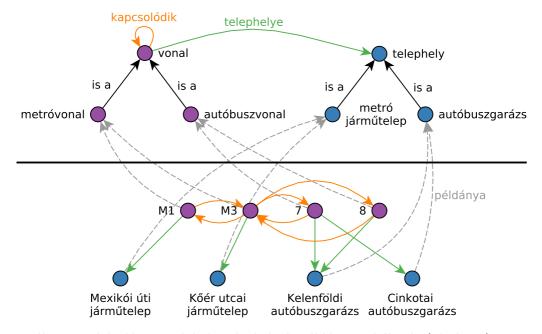
A rendszer fejlesztésekor gyakran fontos, hogy a típusgráfot és a típushierarchiát együtt lássuk. A *metamodell* tartalmazza a típusgráfot, a típusok hierarchiáját, a tulajdonságmodellt (ill. további, itt nem részletezett szabályokat, pl. multiplicitási kényszerek, jólformáltsági kényszerek).

A típusgráfban és a típushierarchiában tartalmazott információt, valamint tulajdonságmodellt együtt modellezve megkapjuk a terület metamodelljét. A metamodell részlete a 11. ábrán látható. Bár az ábrán a csomópontok elrendezése alapján következtethetünk arra, hogy melyik vonalakat látjuk, ezt az információt elvesztettük: ebben a reprezentációban az egyes metróvonalakat nem tudjuk megkülönböztetni.

11. ábra. Közlekedési vonalak és telephelyek (részleges) metamodellje

A példánymodellt és a metamodellt ábrázolhatjuk egyszerre is, a két modell elemei között a *példánya* viszony teremt kapcsolatot (szürke szaggatott nyíl).

12. ábra. Közlekedési vonalak és telephelyek példánymodellje és (részleges) metamodellje egy gráfon ábrázolva

Feladat. Az egyes járműtelepek is valamelyik városrészhez tartoznak. Készítsünk olyan metamodellt, amelyben ábrázolható az egyes járműtelepek és városrészek kapcsolata is!

2. A strukturális modellezés elmélete

Ahogy az eddigi példákban láttuk, a strukturális modellezés célja, hogy a rendszer felépítését jellemezze, beleértve az egyes elemek típusát, a közöttük lévő kapcsolatokat és hierarchiát, valamint az elemek tulajdonságait. Egy rendszer strukturális modellje tehát alkalmas arra, hogy az alábbi kérdésekre (nem feltétlenül kimerítő) választ nyújtson:

- Milyen elemekből áll a rendszer?
- Hogyan kapcsolódnak egymáshoz az elemek?
- Milyen hierarchia szerint épül fel a rendszer?
- Milyen tulajdonságúak a rendszer elemei?

A strukturális modellre az alábbi tömör definíciót adhatjuk.

Definíció. A strukturális modell a rendszer felépítésére (struktúrájára) vonatkozó tudás. A strukturális modell a rendszer alkotórészeire, ezek tulajdonságaira és egymással való viszonyaira vonatkozó statikus (tehát változást nem leíró) tudást reprezentál.

Megjegyzés. Fontos, hogy maga a strukturális modell változhat az idő során (pl. a metróhá-lózat fejlődik), de maga a modell nem ír le időbeli változásokat (pl. hogy miként mozognak a szerelvények).

A következőkben a korábbi példákra építve bemutatjuk a strukturális modellezés elméleti hátterét és precízen definiáljuk a szükséges fogalmakat.

2.1. Tulajdonságmodell

Definíció. A *jellemző* egy, a modell által megadott *parciális függvény*, amelyet a modellelemeken értelmezünk.

Megjegyzés. A *H* halmazon értelmezett *parciális függvény* nem jelent mást, mint a *H* valamely (nem megnevezett) részhalmazán értelmezett *függvény*. Konkrét esetünkben az egyes jellemzőket a modellelemek egy-egy részére értelmezzük (nem feltétlenül az összesre).

A jellemzőket gyakran táblázatos formában ábrázoljuk. Vizsgáljuk meg például az 1. táblázat jellemzőit:

	$azonos ít \acute{o}$	$helysz\'in$	$funkci\acute{o}$	$kapacit\'{a}s$	$v\'ag\'anyhossz$	max. üzemany
	T1	Mexikói út	metró járműtelep	24	8 500 m	
	T2	Kőér utcai	metró járműtelep	60	16 512 m	
	Т3	Cinkota	autóbuszgarázs	265		250 000 lit
	T4	Kelenföld	autóbuszgarázs	322		200 000 lit
•						

Megjegyzés. A tulajdonságmodell mögötti matematikai struktúra az ún. reláció. A reláció pontos halmazelméleti definíciójával és a relációkon értelmezett műveleteket definiáló relációalgebrával bővebben az Adatbázisok tárgy foglalkozik.

A modellelemeket az azonosító jellemzőjükkel különböztetjük meg egymástól. A kapacitás jellemzőhöz tartozó függvény $kapacitás(e) \rightarrow n$, ahol e egy modellelem azonosítója, n egy nemnegatív egész szám. Például

$$kapacit\acute{a}s(T2) = 60, \quad kapacit\acute{a}s(T3) = 265.$$

A funkció jellemzőhöz tartozó függvény $funkció(e) \to t$, ahol e egy modellelem azonosítója, t a {metró járműtelep, autóbuszgarázs} halmaz eleme. Például

funkció(T2) = metró járműtelep, <math>funkció(T3) = autóbuszgarázs.

A fentiekhez hasonlóan, a vagányhossz jellemzőhöz tartozó parciális függvény $vagányhossz(e) \rightarrow n$, ahol e egy modellelem azonosítója, n egy nemnegatív egész szám. Fontos különbség viszont az eddigiekhez képest, hogy ezt jellemzőt csak bizonyos modellelemekre értelmeztünk, másokra nem: a metró járműtelepek esetén vesz fel értéket, az autóbuszgarázsok esetén viszont nem. Vagyis látható, hogy a vagányhossz jellemző csak akkor vesz fel értéket, ha a funkció attribútum értéke metró járműtelep.

Ha tehát a *funkció* attribútumot a telephely *típusának* tekintjük, akkor úgy is fogalmazhatunk, hogy a *vágányhossz* jellemző csak a metró járműtelep típusú elemekre értelmezett. Általánosan:

Definíció. A *típus* egy kitüntetett jellemző, amely meghatározza, hogy milyen más jellemzők lehetnek értelmezettek az adott modellelemre, illetve milyen más modellelemekkel lehet kapcsolatban. A többi jellemzőt *tulajdonságnak* hívjuk.

Megjegyzés. Jelen anyagban az egyszerűség kedvéért feltételezzük, hogy a modellelemeknek pontosan egy típusa van.

A modellünkben két típus van: az autóbuszgarázs és a járműtelep. Például a cinkotai telephely az autóbuszgarázs, míg a mexikói úti telephely a metró járműtelep típus példánya.

Definíció. Egy adott t típus p'eld'anyainak nevezzük azon modellelemeket, amelyek típusa t.

A modellezési gyakorlatban elterjedt (de nem univerzális) megkötés, hogy az egyes elemek típusát állandónak tekintjük. Ha az elem típusa a rendszer működése során nem változhat meg, akkor olyan típust kell hozzárendelni, amely az elem teljes életciklusa során előforduló összes lehetséges jellemzővel, kapcsolattal összhangban van.

2.2. Gráfmodellek

Formális definíciók (*). A definíciók támaszkodnak a gráfelmélet alapjaira, ezért röviden összefoglaljuk a felhasznált definíciókat.

A $gr\'{a}f$ egy olyan G=(V,E) struktúra, ahol V halmaz a csomópontok, E az élek halmaza. Az élek csomópontok között futnak, $ir\'{a}ny\'{t}tatlan$ $gr\'{a}f$ esetén az E halmaz csomópontok

rendezetlen $\{v_1, v_2\}$ párjaiból áll (tehát nem különböztetjük meg a $\{v_1, v_2\}$ és a $\{v_2, v_1\}$) párokat, míg *irányított gráf* esetén csomópontok rendezett (v_1, v_2) párjaiból.

Címkézett gráf esetén a gráf elemeit (csomópontjait és/vagy éleit) címkékkel láthatjuk el. A címkézés célja lehet egyedi azonosító hozzárendelése vagy bizonyos tulajdonság leírása (pl. a csomópontok kapacitása, élek típusa). Ha precízen szeretnénk jellemezni a gráfot, a következő terminológiát használhatjuk: ha csak a csomópontokhoz rendelünk címkéket, csúcscímkézett gráfról beszélünk, míg ha csak a gráf éleihez rendelünk címkéket, élcímkézett gráfról beszélünk.

A típusok gráf jellegű modellek esetén is fontos szerepet játszanak. A gráfmodell elemeit (külön-külön a csomópontokat és az éleket is) típusokba sorolhatjuk. A típusok meghatározzák, hogy az egyes csomópontok milyen élekkel köthetők össze.

Az egyes csomópont- és éltípusok viszonyát gráfként is ábrázolhatjuk.

Definíció. A *típusgráf* egy olyan gráf, amelyben minden csomóponttípushoz egy típuscsomópont, minden éltípushoz egy típusél tartozik.

A gráfmodelleken is értelmezzük a példány fogalmát.

Definíció. Egy adott típusgráf *példánygráfja* alatt olyan gráfmodellt értünk, amelynek elemei a típusgráf csomópont- és éltípusainak példányai, valamint minden él forrása és célja rendre az éltípus forrásának és céljának példánya.

A típusgráfot és példánygráfot egy gráfon ábrázolva a típus-példány viszonyok is megjeleníthetők: a példánygráf csomópontjaiból a típusgráf csomópontjaira *instance of (példánya)* élek mutatnak. Szintén *instance of* viszony áll fenn a példánygráf élei és a típusgráf élei között.

Megjegyzés. Az *instance of* viszony helyett gyakran annak inverzét, a *type of* (x *típusa* y-nak) viszonyt ábrázoljuk. Gráfban ábrázolva az *instance of* és a *type of* élek adott csomópontok között egymással ellentétes irányúak.

13. ábra. Példány és típusgráf type of élekkel

Definíció. Egy rendszer *metamodellje* tartalmazza a típusgráfot, az egyes típusok közötti kapcsolatokat, ill. további megkötéseket is.

Megjegyzés. A további megkötések között szerepelhetnek jólformáltsági kényszerek, multiplicitási kényszerek stb. Ezekkel most nem foglalkozunk részletesen.

2.3. Hierarchia

Formális definíciók (*). A séta szomszédos csúcsok és élek váltakozó sorozata, mely csúccsal kezdődik és csúcsban végződik. Az út olyan séta, amely nem metszi önmagát, valamint első és utolsó csúcsa különbözik. A kör olyan séta, amely nem metszi önmagát, valamint első és utolsó csúcsa megegyezik. A körmentes, összefüggő gráfokat fának nevezzük. (A körmentes gráfokat erdőnek nevezzük.) A fák esetén gyakran kiemelt szerepet tulajdonítunk egy csomópontnak: a gyökér csomópont a fa egy megkülönböztetett csomópontja. A gyökeres fa olyan fa, ami rendelkezik gyökér csomóponttal. Gyökeres, szintezett fa esetén a fa csomópontjaihoz hozzárendeljük a gyökértől vett távolságukat is.

A hierarchikus modellezésben kiemelt szerepet játszanak az irányított körmentes gráfok. Egy gráf DAG (directed acyclic graph), ha nem tartalmaz irányított kört.

Egy rendszer hierarchiája a rendszer dekompozíciójával állítható elő.

Definíció. A dekompozíció (faktoring) egy rendszer kisebb komponensekre bontása, amelyek könnyebben érthetők, fejleszthetők és karbantarthatók.

A rendszer így kapott egyes komponensei (részrendszerei) gyakran további dekompozícióval még kisebb részekre bonthatóak. Természetesen a dekompozíció során ügyelnünk kell arra, hogy az egyes részekből visszaállítható legyen az eredeti rendszer, különben a kapott strukturális modellünk hiányos.

Definíció. Egy dekompozíció *helyes*, ha a dekompozícióval kapott rendszer minden elemének megfeleltethető az eredeti rendszer valamelyik eleme, és az eredeti rendszer minden eleménez hozzárendelhető a dekompozícióval kapott rendszer egy vagy több eleme.

3. Nézetek

A struktúramodellekből különböző nézeteket állíthatunk elő.

Tulajdonságmodelleken a leggyakrabban használt műveletek a szűrés és a vetítés. Ezek során úgy absztraháljuk a modellt, hogy bizonyos modellelemeket és/vagy azok egyes jellemzőit elhagyjuk.

Megjegyzés. A relációalgebrában a *szűrés* művelet neve *szelekció*, a *vetítés* művelet neve *projekció*.

3.1. Szűrt nézet

Ismét idézzük fel az 1. táblázat telephelyeket tartalmazó tulajdonságmodelljét.

$azonos it \acute{o}$	$helysz\'in$	$funkci\'o$	$kapacit\'{a}s$	$v\'ag\'anyhossz$	max. üzemany
T1	Mexikói út	metró járműtelep	24	8 500 m	
T2	Kőér utcai	metró járműtelep	60	16 512 m	
Т3	Cinkota	autóbuszgarázs	265		250 000 lit
T4	Kelenföld	autóbuszgarázs	322		200 000 lit

Definíció. A *szűrés* művelet során a modell elemein kiértékelünk egy feltételt és azokat tartjuk meg, amelyek megfelelnek a feltételnek.

Tulajdonságmodellek esetén a szűrés az elhagyott modellelemek a modell sorai lehetnek, gráf jellegű modellek esetén a gráf csúcsai vagy élei.

3.1.1. Tulajdonságmodell szűrése

mű befogására.

Példa. Szeretnénk megtudni, hogy mely telephely alkalmas legalább 100 jár-

Azokra az elemekre szűrünk, amelyeknél a kapacitás jellemző értéke 100-nál nagyobb vagy egyenlő.

Az eredmény:

azonosító	helyszín	funkció	kapacitás	$v\'ag\'anyhossz$	max. üzemanyag
T3	Cinkota	autóbuszgarázs	265		250 000 liter
Т4	Kelenföld	autóbuszgarázs	322		200 000 liter

Példa. Szeretnénk megtudni, hogy mely metró járműtelep alkalmas legalább 50 jármű befogására.

Végezzünk szűrést azokra a modellelemekre, ahol a *funkció* attribútum értéke metró járműtelep, a *kapacitás* attribútum értéke nagyobb vagy egyenlő 50-nél.

Az eredmény:

•	$azonos ít \acute{o}$	helyszín	funkció	kapacitás	$v\'ag\'anyhossz$	max. üzemany
	T2	Kőér utcai	metró járműtelep	60	16 512 m	

3.1.2. Gráfmodell szűrése

Egy gráfmodellből a szűrés a modell egy $\emph{részgráfját}$ állítja elő.

Példa. Soroljuk fel az M2-es és az M4-es metró megállóit.

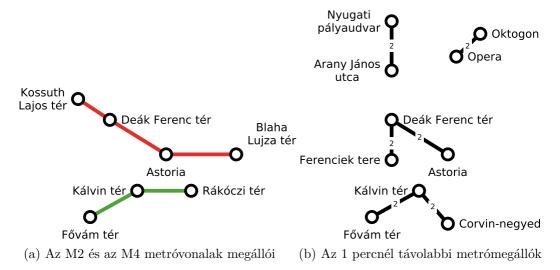
A modellen szűrést végzünk, ami csak azokat a csomópontokat tartja meg, amelyekhez tartozik olyan él, amelynek a címkéje M2 vagy M4. A kapott részgráf a 14(a) ábrán látható.

Példa. Határozzuk meg, hogy mely szomszédos metrómegállók között hosszabb egy percnél a menetidő.

A modellen szűrést végzünk, ami

- csak azokat a csomópontokat tartja meg, amelyekhez tartozik 1-nél nagyobb súlyú él,
- csak az 1-nél nagyobb súlyú éleket tartja meg.

A kapott részgráf a 14(b) ábrán látható.

14. ábra. Szűrések a metróhálózatot tartalmazó gráfon

3.2. Vetített nézet

Definíció. Vetítés során a modell egyes jellemzőit kiválasztjuk és a többit elhagyjuk a táblázatból.

Megjegyzés. Érvényes vetítés művelet az is, ha a tulajdonságmodell összes jellemzőjét megtartjuk.

3.2.1. Tulajdonságmodell vetítése

Példa. Olyan kimutatásra van szükségünk, ami csak az egyes telephelyek helyszínét, funkcióját és kapacitását tartalmazza.

Végezzünk szűrést a tulajdonságmodelleken a helyszín, funkció és a kapacitás attribútumokra.

helyszín	$funkci\acute{o}$	kapacitás
Mexikói út	metró járműtelep	24
Kőér utcai	metró járműtelep	60
Cinkota	autóbuszgarázs	265
Kelenföld	autóbuszgarázs	322

4. Strukturális modellezési technikák

A modellezési formalizmusok után bemutatunk néhány strukturális modellezési technikát.

4.1. Hierarchia modellezése

Korábban láttuk, hogy a modellelemek közti szigorú hierarchia kifejezhető fa (ill. erdő) gráfokkal. Ezek a fajta modellek képesek kifejezni a (rész)rendszerek és alkotóelemeik közti tartalmazási viszonyt, akár többszintű tartalmazással is (a részrendszerek is további részeket tartalmaznak). Azonban a gyakorlatban a modellnek sokszor ennél jóval több információt kell tartalmaznia; egy-egy adott modellelemmel kapcsolatban nem csak a tartalmazó és tartalmazott komponenseivel való tartalmazási viszonyát kell ismerni, hanem egyéb modellelemekkel való kapcsolatait.

Ilyenkor a strukturális modell (gráf jellegű része) két rétegre tagozódik: egyrészt a modell szerkezeti vázát alkotó tartalmazási hierarchiára (fa/erdő), amely az alkotóelemek rész-egész viszonyait reprezentálja, másrészt ezen felüli kereszthivatkozás élekre, amelyek a tartalmazási rendtől függetlenül, a körmentesség korlátozása nélkül köthetnek össze elemeket. Ennek megfelelően egy metamodell megmondhatja, hogy mely éltípusok példányait fogjuk az említett szerkezeti vázat alkotó tartalmazási éleknek tekinteni.

A hierarchikus modellek megalkotása, illetve az összetett rendszerek tervezése során többféleképp választható meg az egyes elemek elkészítésének sorrendje. Jól illusztrálja a választási szabadságot két polárisan ellentétes megközelítés: a *top-down* és a *bottom-up* modellezés.

Definíció. Top-down modellezés során a rendszert felülről lefelé (összetett rendszerből az alkotóelemei felé haladva) építjük. A modellezés alaplépése a dekompozíció.

Egy top-down modellezési / tervezési folyamatot úgy kell tehát elképzelni, hogy a kezdetektől fogva az egész rendszer modelljét építjük; azonban eleinte hiányoznak még a részletek. Idővel a modellt finomítjuk: tartalmazott alkotóelemekre bontjuk a rendszert, megadva azok tulajdonságait és kereszthivatkozásait is; majd később magukat az alkotóelemeket ugyanúgy strukturális dekompozíciónak vetjük alá.

A top-down modellezés fontos jellemzői:

- \oplus Részrendszer tervezésekor a szerepe már ismert
- \ominus "Félidőben" még nincsenek működő (teljes részletességgel elkészített) részek
- $\ominus\,$ Részek problémái, igényei későn derülnek ki

Definíció. Bottom-up modellezés során a rendszert alulról felfelé (elszigetelt alkotóelemekből az összetett rendszer felé haladva) építjük. A modellezés alaplépése a kompozíció: az egész rendszer összeszerkesztése külön modellezett vagy fejlesztett részrendszerekből.

Egy bottom-up modellezési / tervezési folyamatot úgy kell tehát elképzelni, hogy a kezdetektől fogva részletes modelleket építünk; azonban eleinte csak a rendszer izolált, egyszerű komponenseivel foglalkozunk. Ahogy fokozatosan egyre több komponens készül el, nagyobb részrendszerekké foglalhatjuk őket össze, az egymáshoz való kapcsolódásukat is tisztázva. Idővel az így kapott összetettebb részrendszereket is további kompozíciónak vethetjük alá.

A bottom-up modellezés fontos jellemzői:

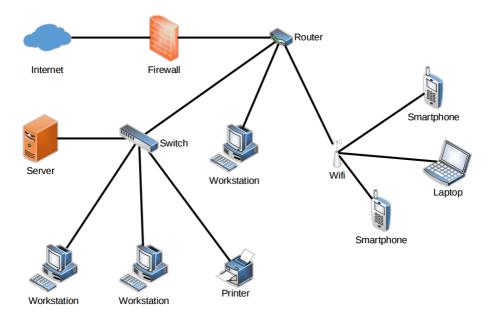
- \oplus A rendszer részei önmagukban kipróbálhatók, tesztelhetők
- $\oplus\,$ Részleges készültségnél könnyebben előállítható a rendszer prototípusa
- \ominus Nem látszik előre a rész szerepe az egészben

Természetesen a gyakorlatban a kétféle szélsőséges megközelítés közti kompromisszum is elképzelhető.

5. Gyakorlati alkalmazások

5.1. Számítógéphálózat modellezése

Számítógép-hálózatok kiválóan modellezhetők gráfokkal, amelyben a gráf csomópontjai a hálózat elemei (pl. számítógép, router, tűzfal), a kapcsolatok pedig ezek összeköttetései.

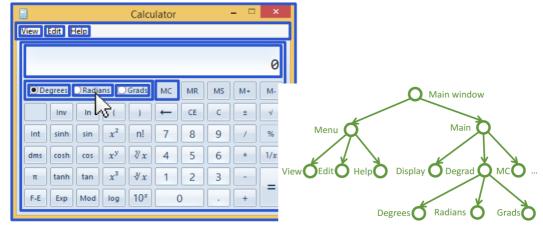
15. ábra. Hálózat

- Milyen elemekből áll a rendszer, milyen kapcsolatok lehetségesek?
- Van-e egyszeres hibapont a rendszerben?
- Milyen hosszú úton, milyen típusú elemeket érintve lehet elérni az internetet?
- Hány gép van a wifi hálózaton?
- Egy elem hibája meddig terjedhet?
- Elérhető-e az internet?

Feladat. Milyen típushierarchiát készíthetünk egy számítógép-hálózathoz?

5.2. Grafikus felhasználói felület

Egy szoftver alkalmazás grafikus felhasználói felülete (GUI) is egy hierarchikus modell.

 (\mathbf{a}) A számológép alkalmazás grafikus felülete

(b) A komponensek hierarchiája

16. ábra. A metróhálózatot ábrázoló gráf kiterjesztései

Feladat. Mi történik, amikor egy alkalmazás ablakán kattintunk – hogyan határozza meg a rendszer, hogy melyik komponensre kattintottunk?

6. Összefoglalás

A fejezetben bemutattuk struktúra alapú modellezés motivációját, a használt formalizmusukat és azok alkalmazásait. Ismertettük típusok fontosságát és a típusrendszer ábrázolásának lehetőségeit.

A következő fejezetekben a viselkedés alapú modellezést és annak formalizmusait mutatjuk be.

7. Kitekintés: technológiák és technikák*

Az alábbiakban bemutatunk néhány, a strukturális modellezés témaköréhez kapcsolódó gyakorlati technológiát, specifikációt és eszközt. Az itt felsorolt fogalmak nem részei a számonkérésnek, gyakran előkerülnek viszont a későbbi tanulmányok és munkák során, ezért mindenképpen érdemes legalább névről ismerni őket.

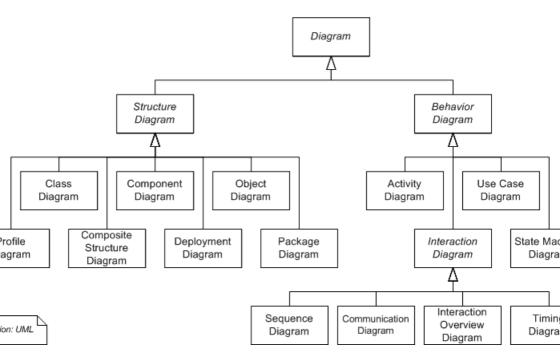
7.1. Technológiák

A gyakorlatban sokféle modellezési nyelvet és technológiát használnak. Ezek közül mutatunk be most azokat, amelyek a később tanulmányok során előkerülnek.

7.1.1. UML

Az UML (*Unified Modeling Language*) egy általános célú modellezési nyelv az [5]. Az UML három fő diagramtípust definiál:

- Structure Diagram: strukturális modellek leírására. A Class Diagram az osztályok (metamodell), míg az Object diagram a példányok (modell) leírására alkalmas. A Composite Structure Diagram egy rendszer struktúráját és a rendszer komponenseinek kapcsolatát mutatja be.
- Behaviour Diagram: viselkedési modellek leírására, pl. a State Machine Diagram segítségével állapotgépek az Activity Diagramon folyamatok ábrázolhatók. A Behaviour Diagramek között megkülönböztejük az Interaction Diagrameket. Ezeknek szintén a viselkedés leírása a célja, de a hangsúly a vezérlésés adatáramlás bemutatásán van. Ilyen pl. a Sequence Diagram (szekvenciadiagram), amely az egyes objektumok közötti interakciót mutatja be üzenetek formájában.

17. ábra. UML diagramok típusai és a közöttük lévő viszony osztálydiagramként ábrázolva [12]

Az UML nyelvvel részletesen foglalkozik a Szoftvertechnológia tárgy. A nyelvről egy jó összefoglalót a [2] oldal.

7.1.2. EMF

Az Eclipse fejlesztőkörnyezet¹ saját modellezési keretrendszerrel rendelkezik, ez az EMF (*Eclipse Modeling Framework*). Az EMF metamodellező nyelve, az Ecore lehetővé teszi saját, ún. *szakterület-specifikus nyelv* (*domain-specific language*, DSL) definiálását. Az EMF mára több területen is *de facto* modellezési keretrendszer.

Az Eclipse fejlesztőkörnyezettel és az EMF keretrendszerrel foglalkozik az *Eclipse* alapú technológiák szabadon választható tárgy.

7.2. Haladó strukturális modellezési technikák

A struktúramodellek definiálására és fejlesztésére különböző technikák léteznek. Korábban tárgyaltuk a *top-down* és a *bottom-up* tervezést. Itt két további, általánosan alkalmazható technikát mutatunk be.

7.2.1. Tervezési minták

Az objektum-orientált tervezés során gyakran előforduló problémákra különböző tervezési minták (design patterns) léteznek. A tervezési minták között külön szerepet kapnak a rendszer struktúráját leíró szerkezeti minták (structural patterns). A tervezési mintákkal bővebben a Szoftvertechnikák tárgy foglalkozik.

7.2.2. Refaktoring

A dekompozícióhoz, azaz faktoringhoz szorosan kapcsolódik a refaktoring (refactoring) fogalma [3]. Refaktoringon egy rendszert definiáló programkód vagy modell átalakítását értjük. A refaktoring lényege, hogy az átalakítás során a rendszer megfigyelhető működése változatlan marad, de a kapott programkód vagy modell érthetőbb, karbantarthatóbb lesz. Tipikus refaktoring műveletek pl. változók átnevezése, ismétlődő programrészletek megszüntetése (pl. külön metódusba vagy osztályba kiszervezéssel).

7.3. Struktúramodellező eszközök és vizualizáció

Gráfok automatikus megjelenítésére alkalmas pl. a GraphViz² programcsomag. Gráfok feldolgozására gyakran alkalmazzák az igraph³ programcsomagot. Manapság több gráfadatbázis-kezelő rendszer is elterjedt, pl. a Neo4j⁴ és a Titan⁵ rendszerek.

¹http://www.eclipse.org/

²http://www.graphviz.org/

³http://igraph.org/

⁴http://neo4j.com/

 $^{^5}$ http://thinkaurelius.github.io/titan/

Gráfok manuális rajzolására szintén több eszköz elterjedt. Egyszerűen használható online felületet biztosít a draw.io⁶ és az Arrow Tools⁷. A jegyzetben szereplő ábrák a yEd eszközzel⁸ készültek. Sok információt tartalmazó gráf esetén érdemes lehet vektorgrafikus rajzoló-, ill. prezentáló eszközök, pl. a Microsoft Visio vagy Microsoft PowerPoint alkalmazás.

8. Elméleti kitekintés*

A strukturális modellezésnek komoly matematikai eszköztára is van. Az alábbiakban ezekből mutatunk be néhány részletet.

8.1. Bináris relációk tulajdonságai

Egy (D_1, D_2) halmazpáron értelmezett R bináris relációt úgy definiálhatunk, mint ezen halmazok Descartes-szorzatának egy részhalmazát: $R \subseteq D_1 \times D_2$.

Hasznos ismerni a kétváltozós relációkon értelmezett tulajdonságokat [13].

Tipp. Az elnevezések egyezése nem véletlen, a *kétváltozós reláció* egy alesete a *reláció* fogalomnak.

Definíció. Egy S halmazon értelmezett r kétváltozós reláció reflexív, ha bármely $a \in S$ -re r(a,a) teljesül.

Definíció. Egy S halmazon értelmezett r kétváltozós reláció szimmetrikus, ha bármely $a,b \in S$ -re r(a,b) teljesülése esetén r(b,a) is teljesül. A nem szimmetrikus relációkat aszimmetrikusnak nevezzük.

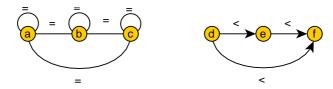
Definíció. Egy S halmazon értelmezett r kétváltozós reláció tranzitiv, ha bármely $a,b,c \in S$ -re r(a,b) és r(b,c) teljesülése esetén r(a,c) is teljesül.

⁶http://draw.io/

⁷http://www.apcjones.com/arrows/

⁸https://www.yworks.com/products/yed

Példa.

18. ábra. Az egyenlő (=) és a kisebb (<) relációk gráfon ábrázolva

Tranzitív relációk:

- Az egyenlő (=) és a kisebb (<) relációk tranzitívak, mert
 - $\circ a = b$ és b = c esetén a = c,
 - $\circ d < e$ és e < f esetén e < f.

A 18. ábrán ábrázoltuk a fenti relációkat. Az = reláció szimmetrikus, ezért irányítatlan gráffal, a < reláció aszimmetrikus, ezért irányított gráffal reprezentálható.

Nem tranzitív relációk:

- A nemegyenlő reláció (\neq) nem tranzitív, mert
 - o $a \neq b$ és $b \neq c$ esetén $a \neq c$ nem mindig áll fenn, például
 - o $1 \neq 2$ és $2 \neq 1$ esetén $1 \neq 1$ nem teljesül.
- Személyek közötti őse reláció tranzitív, mert őse(a,b) és őse(b,c) esetén őse(a,c) is fennáll.
- Személyek közötti ismerőse reláció nem tranzitív, mert ismerőse(a,b) és ismerőse(b,c) esetén nem garantált, hogy ismerőse(a,c) fennáll.

9. Ajánlott irodalom

A gráfelmélettel behatóan foglalkozik a Bevezetés a számításelméletbe 2. tantárgy és Fleiner Tamás jegyzete [11]. Különböző gráfalgoritmusokat mutat be – pl. legrövidebb út és minimális összsúlyú feszítőfa keresésére – az Algoritmuselmélet tárgy. További keresőalgoritmusok a Mesterséges intelligencia tárgyban szerepelnek.

Olvasmányos összefoglalót nyújt az UML nyelvről Martin Fowler "UML distilled" című könyve [4].

A tulajdonsággráfokról egy jól érthető tudományos cikk Marko Rodriguez és Peter Neubauer munkája [9]. Rodriguez a Titan elosztott gráfadatbázis-kezelő rendszer egyik fő fejlesztője, míg Neubauer a Neo4j gráfadatbázis-kezelőt fejlesztő cég alapítója (mindkét rendszert említettük a 7.3. szakaszban). Az elosztott gráfadatbázis alkalmazását, elméleti és gyakorlati kihívásait kiváló prezentációkban mutatja be [7, 8].

Barabási-Albert László magyar fizikus nemzetközileg elismert kutatója a komplex hálózatok elméletének. Barabási "Behálózva" című könyve közérthető stílusban mutatja be a hálózatok elemzésének elméleti kihívásait a kutatási eredmények gyakorlati jelentőségét [1]. A szerzővel több interjú is készült. 9,10,11

Az osztályok és prototípusok közötti elvi különbséget mutatja be Antero Taivalsaari, a Nokia Research fejlesztőjének cikke [10].

⁹http://index.hu/tudomany/bal080429/

¹⁰http://index.hu/tudomany/2010/06/02/az_elso_cikk_utan_majdnem_leharaptak_a_fejunket/

i1http://index.hu/tudomany/2015/02/20/az_nsa_primitiven_hasznalta_a_begyujtott_ adatokat/

Hivatkozások

- [1] Barabási Albert-László: Behálózva A hálózatok új tudománya. 2013, Helikon Kiadó.
- [2] Kirill Fakhroutdinov: The Unified Modeling Language, 2016. URL http://www.uml-diagrams.org/.
- [3] M. Fowler K. Beck J. Brant W. Opdyke D. Roberts: Refactoring: Improving the Design of Existing Code. Addison-Wesley Object Technology Series sorozat. 2012, Pearson Education. ISBN 9780133065268. URL http://books.google.hu/books?id=HmrDHwgkbPsC.
- [4] M. Fowler-K. Scott: *UML distilled: applying the standard object modeling language*. The Addison-Wesley object technology series sorozat. 1997, Addison Wesley Longman. ISBN 9780201325638.

 URL https://books.google.hu/books?id=JdEZAQAAIAAJ.
- [5] Object Management Group: Information technology Object Management Group Unified Modeling Language (OMG UML) part 2: Superstructure. ISO/IEC 19505-2:2012. Jelentés, 2012, Object Management Group. URL http://www.omg.org/spec/UML/ISO/19505-2/PDF/.
- [6] Budapesti Közlekedési Központ: Budapest metró- és HÉV-hálózata, 2016. URL http://www.bkk.hu/apps/docs/terkep/metro.pdf.
- [7] Marko Rodriguez: Titan: The rise of big graph data. http://www.slideshare.net/slidarko/titan-the-rise-of-big-graph-data, 2012. június.
- [8] Marko Rodriguez: On graph computing. http://markorodriguez.com/2013/01/09/on-graph-computing/, 2013. január.
- [9] Marko A. Rodriguez-Peter Neubauer: Constructions from dots and lines. CoRR, abs/1006.2361. évf. (2010). URL http://arxiv.org/abs/1006.2361.
- [10] Antero Taivalsaari: Classes versus prototypes: Some philosophical and historical observations. *JOOP*, 10. évf. (1997) 7. sz., 44–50. p.
- [11] Fleiner Tamás: A számítástudomány alapjai. Jegyzet, 2014, Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem.
- [12] Wikibooks: Introduction to software engineering wikibooks, the free text-book project, 2015.

 URL https://en.wikibooks.org/w/index.php?title=Introduction_to_
 Software_Engineering. [Online; accessed 16-February-2016].

[13] Wikipédia: Reláció. http://hu.wikipedia.org/wiki/Rel%C3%A1ci%C3%B3, 2015. március.

Tárgymutató

fa gráf tree graph 5, 15

faktoring factoring [fæktərin] 15, 23

felülről lefelé top-down 18, 19, 23 absztrakció abstraction [əb¹stıæk.∫n] 4, feszítőfa spanning tree 25 függvény function 12 alulról felfelé bottom-up 18, 19, 23 aszimmetria asymmetry [eiˈsɪmɪtri] 24 gráf graph [g.a:f] 2, 13 GUI [ˈguːi] grafikus felhasználói felület; BFS szélességi keresés; breadth-first segraphical user interface 20 arch 3 gyökér csomópont root note 5, 15 címke label 14 gyökeres fa rooted tree 15 címkézett gráf labeled graph 14 gyökeres, szintezett fa leveled tree 15 csomópont node, vertex [noud, 'vɜrtɛks] hálózat network [nɛtwɜːk] 26 helyes dekompozíció faithful decomcsúcscímkézett gráf vertex-labeled position (approximate translatigraph 14 on) 15 hierarchikus modell hierarchical mo-DAG irányított körmentes gráf; direcdel [ˌhaɪərˈɑːkɪkəl] 5 ted acyclic graph 15 dekompozíció decomposition 15, 19, 23 irányítatlan gráf undirected graph 13 **DFS** mélységi keresés; depth-first search irányított gráf directed graph 14 **jellemző** property 12 Dijkstra algoritmus Dijksta's algorithm [ˈdɛɪkstras ˈælgəɹɪðm] 4 kapcsolat relationship 2 szakterület-specifikus DSLnvelv: kereszthivatkozás cross reference 18 domain-specific language 23 kétváltozós reláció binary relation 24 komponens component [kəmˈpəunənt] egyedi azonosító unique identifier 14 **él** edge 2 kompozíció composition [kpmpəˈzɪʃən] élcímkézett gráf edge-labeled graph kör cycle [ˈsaɪkəl] 15 élsúly edge weight 4 EMF Eclipse modellezési keretrendszer; legrövidebb út shortest path 25 Eclipse Modeling Framework 23 erdő forest 15 metamodell metamodel ['mɛtəmɒdl] 10, 14

nézet view 15

objektum-orientált object-oriented ['pbd3ɛkt ɔrɪəntɪd] 23

parciális függvény partial function 12 példány instance [ˈɪnstəns] 13, 14 példánya instance of 14 példánygráf instance graph 14 projekció projection [pɹəˈdʒɛkʃən] 15

refaktoring refactoring 23 reflexivitás reflexivity [ˌriflɛkˈsɪvɪti] 24 reláció relation 12, 24 relációalgebra relational algebra 12 részgráf subgraph 16

séta walk, chain 15 struktúra structure [ˈstɹʌktʃə(ɹ)] 2, 12 struktúra alapú modellezés structural modeling 21 strukturális modell structural model

szelekció selection [səˈlɛkʃən] 15

szerkezeti minta structural pattern 23 szimmetria symmetry ['sımıtri] 24 szűrés filtering 15, 16

tartalmazás containment [kən'teinm(ə)nt] 5
tervezési minta design pattern 23
típus type 8, 13, 21
típusa type of 14
típusgráf type graph 8, 14
típushierarchia type hierarchy 9
tranzitivitás transitivity [ˌtrænsə'tɪvəti]
24
tulajdonság property 6, 13

UML egységesített modellező nyelv; Unified Modeling Language 22 út path [pa: θ] 15

vetítés projection 15, 17 viselkedés alapú modellezés behavioural modelling 21